

உ
சிவமயம்,
நீருச்சிற்றம்பலம்,
திருவையாற்றுச்
சப்தஸ் தலப்பதிகம்.

இது
தஞ்சைமாநகரைச் சேர்ந்த
கூனம்பட்டி
அம்பலகாரர் மகா-ரா-ஸ்ரீ
சா. குமாரசாமிமேற்கொண்டாரவர்களால்
இயற்றியது.

இஃது
தஞ்சை கொள்ளுப்பேட்டைத்தெரு
தமிழ்ப்பாடசாலை மகா-ரா-ஸ்ரீ
மு. கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்
வேண்டுகோளால்

தஞ்சை
“ஸ்ரீ வித்தியாவினோதி அச்சுக்கூடத்தல்”
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1932-ஆம் தகவல்.

T. 12832

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவையாறு ஸ்ரீமத் சதாளந்தசுவாமிகள்

மாணக்கராசிய

தஞ்சை தமிழ்வித்வான் மகா-ரா-ஸ்ரீ

M. கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சீருலாத் திருமா விந்திர னியங்குங்
காருலா னிலமர் காமலர் தலரு
மெல்லையி னன்கழ கெழிலுறு மியல்பாய்
நல்லறத் தருமொரு நற்குணம் பட்டி
தன்னில் வாழந் தனவான் குணமலிந்
துன்னுங் குமார சாமி யெனும்பதி
சித்தம துருகிச் சிவன்கழ னினைந்தே
பத்தியாய்ச் சத்தத் தலப்பதி கந்தனைப்
படிக்கவும் பாடவும் பாலமு திதுவெனத்
துடிக்காத் தாற்கழி துறித்தக மகிழ்ந்து
ஆருளுரை யாமென் றகிசய முறவே
தெருளுற விசையைச் சேர்த்துநற் பனுவ
லெழுத்தசை சேர்தனை யழிதொடை யாப்பின்
வழுத்திய வழியினின் வழுவினா தினிய
சொல்லமைத் தியற்றினான் றாய
நல்லவ னுமென நானிலம் புகழ்வே.

தஞ்சாவூர் தாலுக்கா புலவனத்தம்

ரிஸல்ஸ்கூல் மாணேஜரும்

தலைமை இலக்கண உபாத்தியாயருமான்

M. பொன்னுசாமி பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

இரட்டை எழுக்கீக்கழிநேடிலடி ஆசிரியவிநித்தம்.

சோதியேறைபாறு பழனத்திருச்சேற்றத் துறையினெடு வேதி குடி
சொல்லரியகண்டிபூர் துருத்திரெய்த்தானமெழு குழல்வா முரணே யேத்
கோதிலாச்சத்தத் தலப்பதிகமாலையது கூறினான் பவ மாரினான்
கவலயந்தன்னிலுயர் பட்டிபதினெட்டினிற் குவலு க்கு

நீதியானிந்திர குலத்தின்மேற்கொண்டினா னிதிகந்த சாயி தமையன்
 நிறைதவத்துதித்தகான் முனிராஜபாடையொயி நீடமிழின் மிகு வன்மை
 பாதியாமதிசூடி யடியவர்க்கடிமையான் பனுவல்பல் லாயு மதியான் [யான்
 பதுமமுற்றாண்ணினான் பார்குமரசாயியாய் பகரியற் பெயரி னுனே.

இ ஃ து

தஞ்சைமாநகரம் தமிழ்வித்தான் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

செ. மாணிக்க உபாத்தியாயரவர்கள் இயற்றிய

ஆசிரியவிருந்தம்.

தமருகாதி தோட்கொண்டார் சங்கரன்பொற் பாதமதிற்
 றழுவு கொண்டார்
 சிமராதி கேட்கொண்டா ரங்கிலேய புலவையருந்
 தமீழ்ங் கொண்டார்
 சமரசாதி மேற்கொண்டார் சத்ததலப் பதிகமதைத்
 தருதல் கொண்டார்
 குமாசாயி மேற்கொண்டார் குணமலியும் வேதாந்த
 குரிசி லோரே.

தஞ்சைமாநகரம் கருந்திட்டையங்குடி.

தமிழ்வித்தான் வெண்பாப்புவி

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

மரு. கண்ணுசாயி செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய

வெண் பா.

பத்தினல மார்ஜுவர் பாடல்பெறு மையாற்றுச்
 சத்தத் தலப்பதிகஞ் சாற்றினான்—நீத்தமலர்
 மாமிசுங்கு னம்பட்டி மன்னிவா முங்குமர
 காயிமேற் கொண்டான் சகத்து.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வ ல் ல ம்

தமிழ்வித்வான் பாகவதர் மகா-ரா-ஸ்ரீ

இயாகராஜபிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய

ஆசிரியவிருந்தம்

காவிரிபொன் கொழிக்கும்வளச் சோனாட்டிற்

பகவனருள் காண்க வேமா

காவிரிதேன் பூவழியற் சாற்றிடுங்கு னம்பட்டி.

காவ லன்வா

காவிரிதலொடுசாமி நாத நற் றவத்தினிற்

கனிவி னுற்பூவ்

காவிரிஞ்ஞ னாய்ந்தமைத்து புத்திரகு யுலகுதித்த

கருணைவள்ளல்

(க)

மஞ்சுதிரு வையாறர் மேடவிசா கந்தனிலே

மாண்பி னோடு

மஞ்சலா வருகின்ற சப்ததலப் பதிகமதை

மசிழ்ச்சி யோடு

மஞ்சுறவோ ருளமணக்க நாமணக்கப் பதிகமதாய்

வகுத்துப் பூவில்

மஞ்சுக்க ராய்க்கவித்தேன் மாரிபொழிந் தான்குமர

சாமி மாதோ.

(உ)

சி த் திர கு டி

வா. சிவசாமிதென்கொண்டாரவர்கள் இயற்றிய

வே ன் ப ர.

இத்த னருள்கூட மீமலவை யாறுமுதற்

சத்தச் தலப்பதிகஞ் சாற்றினான்—இத்தலத்தில்

நற்கூனம்பட்டி நவில்சாமி நாதனருள்

சுற்குமர சாமியே தான்.

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு

சப்தஸ்தலப்பதி கம்.

விநாயகர் துதி.

வேண்டா.

பார்பரவுஞ் சத்ததலப் பண்பதிகந் தாளீயற்றி
யேர்பரவு மெம்மாணை யேத்திடவே—காஃபரவுந்
தந்திமுகத் தொந்திவயற் றைந்துகரத் தெந்தைதன்
கந்தமலர் காற்றுணையே கா.

அவையடக்கம்.

ஐனையுரித் தான்மே லன்பாக யான்பாடல்
தேனையுகந் தற்றோர் தீமுடவன்—நானிலத்தில்
குற்றமாய்க் கொள்ளார் குழந்தைச் சிறுமொழியைப்
பெற்றோ ரிகழ்வாரோ பேச.

திருவையாறு

கோன்மலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள்
என்ற பண்போலப் பாடவும்.

அந்தணருமமரர்களோடமலமுறுஞானிகளுஞ்
செந்தமிழின்பனுவலிசைதெரிந் துணர்ந்தீரியரும்
வந்தனை கள்மிசப்புரிந் துவாழ்த்துகின் றவையாற்றிற்
பந்தமறுத்தாளவெழும்பவநாசரிவராமே.

(க)

அப்பணிந்த வேணியனாரவார்த்தபுண்ணியனார்
தப்பணிந்த திருக்கரத்தீர்தாளேற்றுந்தனிநடத்தர்
துப்பணிந்த திருமேனி துவண்டொழுஞ்சுந்திருந்
ராப்பருக்கங்கையாற்றிலருள்சுவனாரிவராமே.

(உ)

அமம்பொருளாயின்பமுடனரியபெரும்வீட்டைய
மறநெறியேவிரும்பா துமாயைதனிற்றிரும்பா து
கிறமனமாய்க் கின்று சிருடையாராவரைப்
பெருகிழவிடாப்புண்ணியனாரிவராமே.

(ஈ)

ஆசையெலாம் தநீக்கியருள் பெற்ற சிவனடிபோ
 லோசையுறத்தானமைந்தவ் குறங் குகின் டகாவேரி
 தேசுபெறவேகிணந்துத்தினமுழ்குமன்பர்கடம்
 மாசுகனைந்தாளுகின்றமாமன்னரிவராமே. (அ)

ஸண்டிசென்றிசைபாடிமவனவயலிற்றேன்பாய
 கண்டெண்மகிழ்ந்துகிழ்க்காவேரியாறுடையார்
 பண்டடியார்செய்தவினைபாசமுறுத்தாளுடையா
 ரண்டர்பணி கொண்டுடையாரையாறிவராமே. (ஆ)

செம்பவளசிவசோதிதேசுபெறுமறைபாதி
 நம்பமுடியார்க்கோகிறற்பதயீந்தருணிதி
 யம்புலியிலாசைகொண்டிலைந்துலுமிக்கெண்ணுங்
 கம்பிலையைக்கனைந்தாளுங்கண்ணுதலாரிவராமே. (இ)

சென்னியுமோறங்கையாஞ்சென்னியிலார்கங்கையாஞ்
 சென்னியரல்பலியேற்பார் திகழ்சலத்தாற்பலந்தீர்ப்பார்
 வன்னிகிழ்செங்கையார்வாழ்வளிக்குங்கருணையு
 ருன்னுபவர்பிறப்பறுப்பாருத்தமனூரிவராமே. (ஈ)

ஈண்டமுமுதாண்டுகந்தவரக்கன்றனுவந்தைக்
 கண்டெம்பெருவிரலாற்கலங்கச்செய்வலிமையினார்
 பண்டரங்கர்பாசபதர்பணியசைத்தப்பருந்தோள
 ரண்டர்தொழுமையாற்றிலமர்சோதியிவராமே. (ஊ)

பொய்யானவாழ்வகற்றிப்போதருருவருளாலே
 மெய்யானவாழ்வுற்றுவிளங்குதிருத்தொண்டர்குழாய்
 கையாரத்தொழுதேத்தக்கலிவினையைக்கடிதகற்ற
 வையாற்றிலெழுந்துறையுமருஞ்சோதியிவராமே. (஋)

தீராதநாய்தீர்க்குந்திருவையாறமரண்ணல்
 வாராதவாழ்வனைத்துமவந்துதலும்வன்னவவர்
 பேராதபெரும்பயனைபெருலகோர்பேசங்கால்
 தாராததொன்றுண்டோதத்தருளுந்திண்ணமே. (ஐ)

திதுவுமது

ஓர் மானுடத்தலைவி திருவையாற்றுத்
 தெய்வத்தலைவினைக் கூடித்தணந்த
 துயராற்றாது துதனுப்புதல்.

காராரும்பூங்கர்விற்களித்துறையுங்கர்வண்டே
 சீராரும்மையாற்றிற்சிறந்திலங்குஞ்செம்மலவன்
 ஏராரும்மென்னுரையையினிதுடனேயிணந்து
 யாராரும்பழியுரையைப்பண்புறவேபேசாயோ

சிஞ்சுகவாயஞ்சுகமேகேளாய்கான் கூறுமொழி
வஞ்சமிலாரதென்றன்வயின்வரலதன்றகள்வன்வன்
ஆஞ்சொல்லார்தான் பயிலுமையாற்றிலமாண்ணல்
தஞ்சமென்றவென்றலுக்கேகார்தனித்தயையையதாரானே. (௨)

பூமாவிற்பொலிந்துறையும் பூங்குயிலேபுகலக்கேள்
மாமாலென்றுரைவிடைமேல்வந்துமறைந்திடுகள்வன்
தாமாவென்றுருந்தனித்தனியேதலையேற்குங்
கோமானைக்கண்டொருகாவென்றைநீட்டுறையோ (௩)

வாவிதொறுமிறைதேறிவளம்பெறுநன்மடகாராய்
தாவியுயிரேற்றுசின்றதருமதுரைபாலடைந்து
காவியகற்கண்ணாடன்கழிதுயரைக்கட்டிவைத்து
வேரவியம்போனில்லாதங்கோதுவிரென்மொழியே. (௪)

விண்ணுறவேமேலோங்கிவிந்லைதபுரிமுகிவினங்காள்
தண்ணுறபின் குணமவர்க்குத்தானுளதாலியானுரைத்தேன்
பண்ணுறவேபாமென்பர்பாடமரும்பரமர்க்கே
யெண்ணுறவேயையாற்றிலென்றுயரையிம்பாயோ. (௫)

பெண்சாபமேற்றதோர்பேதைமையாற்றெருந்தியே
மண்மீதினமானழிந்துமாதேவன்பாலடைந்தாய்
தண்ணென்றேதன்றலையிற்றரித்துகந்தலைவர்க்கே
யெண்சாபமேற்குமென்றெடுத்துரைப்பாயிப்போதே. (௬)

செங்கையினிற்சிறப்புற்றேதிகழ்சிந்தசெம்மானே
கங்கையெனவையகத்தாரகாதலிக்குஞ்சல்மானே
மங்கையெனவோர்பாகம்மருவிநிகழ்மலைமானே
யிங்கேநானோர்பேதையேழைமையையேந்நீரோ. (௭)

வைங்கேகால்முடிதிருந்தபார்வேந்தர்முடிதிருந்தும்
ஈங்கேகால்மாளுடையவருந்தியையணிந்துகந்த
பொங்கோசைதானீங்காபுண்யதிருவையாற்றிற்
செங்கேகால்வெள்ளோதிமமேசென்றோதாய்செறிதுயரே. (௮)

தண்டராமுல்லைமுறைமுருந்தடியபுன்னகைய
தொண்டைவாய்மதியமெனத்தலைங்குமுகத்தொண்டொடியே
பண்டரங்கர்பாற்போனபரவிகளைக்காண்கிலனே
கண்டுமொழிமாதரசேகண்வொயிப்போதே. (௯)

சந்துமிககான்விட்டுந்தனித்தலைவன்வரக்கானேன்
வந்தனையேயடைவதற்கோர்வகைகனையையக்கானேனூ
விந்திலங்குஞ்சடையீயெழிலையாற்றுடையீரே
வங்குதியீரேயென்றழைமின்னங்கையரே. (௧௦)

திருப்பழனம்.

சுந்நர சீவசிவ மாநேவா எங்களை யாட்கொள வாவாவர்
என்றபாடற்போற் பாடவும்.

பண்ணூர்பாவினுடனோடும்
மணனூர்வலஞ்சூழிடமாகும்
தண்ணூர்மதியந்தான்றவழற்
திண்ணூர்மதினூர்பழனம்மே. (க)

கழற்காலாலொருகாலனையே
விழக்கீழுதைத்தவரிடமாகும்
ஆழற்காற்கொண்டேயவியோம்பும்
முழக்கமொழிவறுப்பழனம்மே. (உ)

காடேவீடாயுறைபவனூர்
மாடேயூர்ந்துமயல்நருவார்
வீடேயடி யார்க்கனிப்பவனூ
ருடேயுறையும்பழனம்மே. (ஈ)

வன்னிகவகவைத்தார்க்கு
மன்னிப்பூவிலுறையிடமாகும்
பன்னிடபத்தரேற்றுசின்ற
கன்னிப்பூசூழ்பழனம்மே. (ஊ)

கமலமலரினுறைவானுங்
கமலக்கண்ணனுந்தேடி
மமலன்னப்போடமரிடமாவ்
கமலமலரும்பழனம்மே. (ஞ)

சித்தஞ்சடையினிலாதவழும்
கீர்த்தனத்தனிடமாகும்
பத்தர்பண்பினுடனேத்துஞ்
சத்தம்பயிலும்பழனம்மே. (ள)

எங்கும்பலியேற்றுண்பலராங்
கங்கைத்தலையாரிடமாகும்
பொங்குங்காலிரிதிரையோடுந்
தெங்கங்காயலைபழனம்மே. (ஸ)

முத்தலாமையிளநாகம்
சித்தமணிந்தோரிடமாகும்
முத்தந்தத்துந்திரைசூழ்ந்த
பத்தர்போற்றும்பழனம்மே.

இந் துவி லங்குஞ்சடைமேலோர்
நந் துவினாதேர்நாராத் தூ
வந் துவுறையும்பரற்கிடமாஞ்
சந் துவனமார்பழனம்மே.

(க)

கன்னல்மொழியுமையானையோ
ரின்னலின் நியிடம்வைத்தார்
கன்னல்வேனையெரித்தவனார்
மன்னுஞ்செந்நெற்பழன்மே.

(ம)

திருச்சோற்றுத்துறை.

மையாடியகண்டன்மலை மகன்பாகமதுடையார்
என்ற பண்போலப்பாடவும்.

செய்யாளுறையோ திலொருசெம்மைமிகவுடையான்
செய்யாளுறுபோதிற்றிகழன்னவுருவாகி
மெய்யாரணியரவமிகவார்த்தார்தனைத்தேமும்
மெய்யார்பணியிடமாவதுசோற்றுத்துறையாமே.

(க)

பார்த்துநன்பிகப்பணிந்தேதினம்பரவித்தொழுதுறையும்
சீர்த்தனுறுயிடமாவதுசெய்யார்கமலத்தி
லார்த்தஞ்சிறைப்பெடையோடுறையனமார்புடைகுழந்த
தீர்த்தனுமைதன்னேடுறைசோற்றுத்துறையாமே.

(உ)

மட்டார்சூழன்மங்கையொடுமன்னியொருகாணிற்
றட்டேபுரித்தறையவன்தரையேமிககடந்து
பிட்டாலொருபிரம்பினடிபெரிதேகழிபட்ட
கட்டார்தொழும்மன்பணிட்டுச்சோற்றுத்துறையாமே.

(ஈ)

மையாருறுசோலையினின்மயில்களவையுறங்குஞ்
செய்யாருறுசெழிப்போடுநல்லளமேதினத்துயிலும்
கையசாற்கரியுரித்தான்பவன்கனமாயுறையிடமே
மெய்யாரடிமெய்யாற்பணிசோற்றுத்துறையாமே.

(ச)

நரியாடியசடலையினில்நண்போடுறுபேயு
மெரியாடியபெருமானினிதாகவுறையிடமா
மரியாடியகண்ணூர்கிறையன்போடுடன்பயிலும்
வரியாடியசோலையிக்கும்சோற்றுத்துறையாமே.

(ந)

மஞ்சோங்கியகாலியுயர்மாமேற்குயிற்கூவும்
நெஞ்சோங்கியவடியார்தினம்நிமலமுடன்பரவும்
நஞ்சோங்கியகண்டன்மிகநாளும்பெரிதுறையும்
அஞ்சோங்கியவளமேகிறைசோற்றுத்துறையாமே.

(ஊ)

அறிவேநனியுடையார் தினமன்போடுறப்பயிலும்
 மறியேமிகவுடையார் மழும்கிழந்தேகரம்வைத்தார்
 தறியேயுறுகண்ணற்கொருதழலாழியைத்தந்தார்
 செறிவோடுறையிடமாவ்துசொற்றுத்துறையாமே.

(எ)

பானாவிடிகமுகின் நிறம்பருமீனிணம்பார்த்து
 வீளைப்படுகினில்மீதுகண்டிலங்குங்கனியுகுத்தல்
 வேளைத்தொழுமாதர்மிடறிதுவோகிகராமென்
 றுறையுடையண்ணலுறைசொற்றுத்துறையாமே.

(அ)

வஞ்சமனமாதர்மொழிவழியாய்ப்பணியன்மின்
 அஞ்சுநடையுடையாரவராசைத்தொடர்ப்பறுயின்
 பஞ்சின்மெலிபடியாருடையகமேநினைப்பின்
 கஞ்சமலர்க்கழலானுறைசொற்றுத்துறைசேர்யின்

(ஆ)

சொற்றுத்துறைமேயவொருசொக்கன்றிறத்தானே
 யேற்றித்துகியெயின்பதமெழிலும்பெறலாகும்
 மாற்றுத்துறைவழிகொண்டிமையாமுனம்போற்றும்
 ஆற்றுத்துறையுடையானடியன்போடுமனனே.

(இ)

திருவேதிசூடி.

பித்தாயிறைசூடி பெருமானேயருளாளர்

என்ற பண்போலப் பாடவும்.

தண்ணூர்மதிசூடிதரியாதார்புரமெய்தாய்
 கண்ணூர் திருநுதலாய்கறைகண்டமிடறுடையாய்
 மண்ணூர்வலங்குமுந்திருவேதிசூடிமேயாய்
 அண்ணூயுனதடியேனெனையாளிலருளாமே

(க)

கடியார்மதில்மூன்றும் திருக்கண்ணிலரிசெய்தாய்
 அடியார் தினம்பாவித்தொழுதரனைநினைந்தகலா
 வடியார்மழுவுடையாய்திருவேதிசூடிமேயாய்
 அடியேகளுனதடியேனெனையாளிலருளாமே.

(உ)

தண்டார் திருக்கொன்றைமுதல்தரித்தாள் திருத்தலைவர்
 கண்டார் சிரம்கூப்பித்தொழுதகலாநெறிசேர்வார்
 வண்டார் பொழில்குமுந்திருவேதிசூடிமேயாய்
 அண்டாயுனதடியேனெனையாளிலருளாமே.

(ஈ)

மூத்தாமுறைப்பாடிமுழுமையுமேநினைகிற்பார்
சித்தாசெழுஞ்சோதிசுவகேயாபவநாசா
கொத்தார்பொழில்சூழந்திருவேதிசூடிமேயாய்
அத்தாயுனதடியேனெனையாணிலருளாமே.

(௮)

மையார்கறைகண்டாமறைஓதும்திருவாயா
கையார்அயன்சிரத்தாய்கழற்காலானமனுதைத்தாய்
செய்யார்வளஞ்சூழந்திருவேதிசூடிமேயாய்
ஐயாயுனதடியேனெனையாணிலருளாமே.

(௯)

தெங்கங்கூலசமுகார்கனிதேமாவொடுவாழை
பொங்கும்நறவோடுமிகப்புரளும்கரைசேர்ந்து
அங்கேகர்வியப்பாக்கும்திருவேதிசூடிமேயாய்
எங்கோனுனதடியேனெனையாணிலருளாமே.

(௧௦)

விரலாவொருவிற்றினைவெருவிரைவில்வினைசெய்தாய்
திரமோவென்றழலும்நனிதிரும்பஅருள்பெய்தாய்
வரமேகினம்தருகும்திருவேதிசூடிமேயாய்
அரனையுனதடியேனெனையாணிலருளாமே.

(௧௧)

மறமார்சரியதளாய்மயல்மதனையெரிசெய்தாய்
வரையாரெழில்மங்கையொடும்மன்னியுறைசெய்வாய்
விரையார்பொழில்சூழந்திருவேதிசூடிமேயாய்
அரையாயுனதடியேனெனையாணிலருளாமே.

(௧௨)

அப்பார்செழுஞ்சடைமேலுயர்அரவமிகவைத்தாய்
கப்பார்திருச்சூலமொடுகொக்கின்சிறகார்த்தாய்
வப்பார்பொழில்சூழந்திருவேதிசூடிவாழும்
அப்பாயுனதடியேனெனையாணிலருளாமே.

(௧௩)

வீம்தொறும்தேடிப்பலிவிழையும்பெருந்தலைவன்
ஆம்தொறும்அருமாமறைதேடித்திரிதேசன்
காம்தொறும்கணத்தோடுறப்பாடித்திரிபரமன்
வாம்தொறும்வேதிசூடியானநினைவல்லோம்.

(௧௪)

திருக்கண்டியூர்.

வடிவுடைமழுவேந்தி மதகரியுரிபோர்த்து.

என்ற பண்போலப்பாடவும்.

பணியணிமறியேந்திபருங்கரியுரிபோர்த்து
மணியுடைதிருக்கோவில்மகிழ்ந்தறவுமையொடும்
தணிநடம்நடத்தவனைதன் திருக்கண்டியூரில்
கணிவுடனெழுந்தவனைகலிதுயர்தீர்த்தவனே.

(௧)

கங்கையைத் தான் தலையில் தவிரியுறக்கண்டவனே
மங்கையர் தினம்பயிலும் மஞ்சையர் சோலையின்பால்
தங்குனர் க்கருள் புரியும் தண் திருக்கண்டியூரில்
இங்கெனைக்காத் தருளும் எழிலவருறைவாரே.

(உ)

பேய்ப்படையுடனோடும் பெருங்கண்மும் சூழ
மாய்த்தலையறியாதமங்கையாள் தானிடமாய்
ஏய்த்தவாமர்கின்ற ஏந்தலாருறைவாரும்
தாய்த்தண்ணருள் போன்ற தண் திருக்கண்டியூரே.

(ஈ)

பழமார் சோலையினுள் பண்புடன் இனிதேகும்
அழகார் அன்னங்கள் அஞ்சிறைப்பெடையுடனே
தளமுடனிருக்கின்ற தண் திருக்கண்டியூரில்
அழகனார் அவர் தாமே அன்புடனானவரவாரே.

(ச)

சங்கமுமுடன் சூழும் சலஞ்சலம் தான் முரலும்
தங்கமுமுத்துடனே தகையுறகொழிக்கின்ற
பங்கமில் கண்டியூரில் பண்புடனினி தமரும்
அங்கமே தான்றித்தவையவரவாரே.

(ஊ)

பிரமனார் தலையை பெரிதே தான் கொய்து
கரமதில் மிகவேற்று கரிய தனூரி போர்த்து
உரமுறவூர்தோறும் உண்பலியேற்பவனார்
வரமிகு கண்டியூரில் வளமுறவாழ்வாரே.

(க)

பத்தர்கடாம்பரவும்பண்புறுகாவிநியில்
முத்தத்தொடுபவளம் மொய்யுறக்கொழிக்கின்ற
சத்தமே மிகக்கேட்டு சலத்தினில் ஒளிக்கின்ற
முத்தம்பணமார்ந்த மொய்ப்புறுகண்டியூரே.

(கா)

மா துலனாகிவந் துவளம்பெரும துறாயினில்
கோதறக்கொள்வழக்கு குறைவறத்தீர்த்தவனை
ஏதமிற்கண்டியூரில் இனி துடன் ஏற்று வார்
நாதனார் தண்ணையால் நமன்வந்தனுகானே.

(கி)

மதிதவழ்சோலையினில் மழலைச் சொற்களிகள்
வீதியொடுபயில்கின்ற வேதமொழி தேட்டு
மதியொடு தினமறையும் வண்மை யார்கண்டியூரில்
நிதிபெறுசெல்வனார்நீறவாழ்வாரே.

(கி)

அம்பிகைதன்னோடும் அருமறை தான்போற்ற
பம்பியேயமர்கின்ற பரமனார் தம்பதமே
வம்புறுபொழில் சூழ்ந்தவளமிகு கண்டியூரில்
நம்பியேயிருப்போர்க்கு ரவி துயரனுகாதே.

(கி)

திருப்பூந்துருத்தி.

சொற்றுணைவேதியர் சோதியானவள்,

என்ற பண்போலப் பாடவும்.

ஆந்தணராரியரமரரோடரனமு.

சுந்தனைசெய்துமேசிறப்புற்றோங்கினோர்
வந்தனையகலுருவளம்பெறுதுருத்தியுள்
மைந்தனைநினைப்பவர்மறவியைஒறுப்பரே.

(௧)

முத்தமும்பவளமும்மொய்யார்அகிலுடன்
கீத்தமேகரையுறும்நீர்வளக்காவிரி

உத்தமர்தான்தொழும்உயர்வுடைதுருத்தியுள்
அத்தனைப்பணிபவர்அறுப்பரால்வினையுமே.

(௨)

வண்டுமேகிளறியவளமுறும்பூமது

கொண்டியர்நெல்வினையுற்றயில்துருத்தியுள்
தொண்டரின்பவவினையொகையுடன்தொலைப்பவர்
கொண்டலைத்தொழுவவர்குறைவிலாதவரே.

(௩)

தெங்குறுகாய்களைத்திரளுடன்உகுத்துமே
பொங்கியபுனலினிற்புரண்டெழுவானைகள்
சங்கமும்முரலுறும்சலஞ்சுழ்துருத்தியுள்
அங்களைத்தொழுவவர்அறுப்பவர்வினைகளே.

(௪)

கஞ்சமலரினில்களித்துறைஅன்னமே

மஞ்சறப்பொருந்தியுமயில்பயில்காவினுள்
துஞ்சியேயிருந்தருள் தொழிலுறும் துருத்தியுள்
நஞ்சனைப்பணிபவர்நாளும்வாழ்பவரே.

(௫)

பத்தரின்பவவினைபற்றற்போக்குவர்

கீத்தராம்நின்மலர்நீள்சடைப்புனலவர்
அத்தமாரணங்கவர்அழகார் துருத்தியுள்
சித்தமாயுறைத்துமேசீருடனிருப்பரே.

(௬)

வெள்விடையூர்ந்தவர்விதித்தலைகொய்தவர்

கள்ளவிழ்காலினுள்காதலாய்தங்குவர்
மள்ளரினெழுவொலிமாயாத்துருத்தியுள்
விள்ளவேயிருப்பவர்வினைகூடப்பவரே.

(௭)

காலனையுதைத்தவர்காமனையரித்தவர்

பாலனைப்பண்புடன்பைங்கறிவினவினர்
சீலர்கடாத்தொழும்சீருயர் துருத்தியுள்
ஆலமுமுண்டவரன்புடனிருப்பரே.

(௮)

துருத்தியுள்மேயவ் தொல்வினை தீர்ப்பவர்
நிருத்தமேபுரிபவர்நித்தலுமேத்துவார்
வருத்தமேபோக்குவர்வாழ்வுமேயளிப்பவர்
ஒருத்தலையுரித்தவரும்பருக்கரசரே.

(க)

கண்ணனுக்காழியைக்கணிவுடன் தந்தவர்
வண்ணமும் தவளமாய்வளமுடனி ருப்பவர்
அண்ணலென்றேத்துவாரருவினைநீக்குவர்
தண்ணமார் துருத்தியுள் தையலோடிருப்பரே.

(ம)

திருநெய்த்தானம்.

நன் தடையானே தீயதில்லானே நராலெள்ளே
என்ற பண்போலப் பாடவும்.

வண்டிசைபாடும்வளமுடைசோலைமணஞ்சூழ்ந்த
தண்டலைதோ றும்தாள் மயிலாடும்நெய்த்தானம்
கொண்டெடயானே கூறுவார்தம னுகொடுவினையே
அண்டிடமில்லாத றுவறுப்போடும் அகலும்மே.

(க)

ஏவலார் குழலாள் ஏந்த லோடுறையும் இனி துடைய
நீலமும்நெய்தலும்நிலவியகஞ்சமும்நிறைபிணைசூழ்
கோலநெய்த்தானம் குறைவ றுமனத்தால் கொள்வார் தம்
சிலத்துக்கிணையாய்செப்புதலாகும் சிவபதமே.

(உ)

அரக்கனுக்கே கார்வாளன்புடனீந்த அண்ணல்தாம்
தரக்கிணை துரியை தனாமிசையுகந் துதரித்தார்க்குறை
குரக்கிணைம்சோலை கொள்பழமுஞ் துகூய்த்திரியும்
சரக்குதலகலாநாய்ம துபொழி ல்கூழ்நெய்த்தானமே.

(ங)

கற்றவர்கூழ்தரும் காவிரியாற்றினி ல்களிமனத்தோ
டுற்றவரு றுதியாய்உம்பருக்கரசினணக்கமாய்
நற்றவமனத்தால்நாற்றிசைவணங்கும்நெய்த்தானம்
கற்றவர்க்கென்றும்உறுபழவினையே ஓடும்மே.

(ச)

சோமனைத்தரித்தாள் சுந்தரன் தன்னைசரி குழலுமையின்
வாமனைத்துதியாய்வையகமதனில்வளம்பெறவே
கேமமாய்நினைப்பார்நித்தமுகலாநெய்த்தானம்
காமமாய்நினைவார் காலனூர்வாதைகடப்பாரே.

(ஊ)

அழற்பிழம்பானே அறிகுறியானே அன்போடும்
மழவிடையே நிமகிழ்வுறுவானே மயில்கூழ்ந்த
பழமுதிர்சோலைபயிலநெய்த்தானம்படிந்தானே
தொழப்பெறுமடியார்தொடரு றும்வினையை துடைப்பாரே.

(ஈ)

முன்றில்கடோ றும்முழும திவமும்முறைபுடைய
அன்றில்களாரும் அல்லிருட்டுசோலை அணித்தாய
வென்றியாருடைய விழுநெய்த்தானமேயானே
நன்றியாய்வினவார்நாடோ றும்நமனைநசிப்பாரே.

(எ)

மூர்த்தியாயுள்ளான் முழுநீறணிந்தான் முறைபாடி
சீர்த்தியால்வினவார் சிவக்கொழுந்தலை செல்லமாய்
ஏத்தியேதொழுவா ரெழினெய்த்தானம் இன்புடனே
போற்றியேபணிவார் போக்குவராகும்புதுவினையே.

(அ)

மறவியார்வந்துமா ணுயிர்கவரா முன்னம்மே
திறமுறப்போற்றும்தீவினே தீர்கிருத்தலைவனை
நிறமுமேபவளம்நீறுடையானே நெய்த்தானம்
பரவியேயிருப்பார்பவவினே போக்குபவராமே.

(ஆ)

தையலார்வலையினி ல்தறிப்பட்டிடா முனம்தனாமிசையே
நெய்யாடியானே நெய்த்தானத்தில்கிறைவுடனே
கையுலாங்கரியைகஞ்சுகமாகக்கண்டானே
மெய்புறத்தொழுவார்மேம்பெருங்கலைமேயாரே.

(இ)

வாழி சுப்தஸ் தலமுற வாழ்பதி
வாழி யரங்கா சாரியின் வர்கழல்
வாழி யெட்டவார்கு கோணிந்த வையகம்
வாழி யருமறை யோகனும் வாழியே.

நாமாவளி.

சங்கர சங்கர சங்கரனே
சங்கர சங்கர சங்கரனே.

1. விடைமிசைவந்தருள் வேதியனே
வேதம்தினம்தொழும் நீதியனே.
2. அருமறைக்கெட்ட ஆதியனே
அருவினே தீர்த்தருள் சோதியனே.
3. அம்பலச்சிற்சபை ஆண்டவனே
அடியார்க்கருள்வரம் பூண்டவனே.
4. வேதன்மால் அநியா நீண்டவனே
ஏதம் அறுத்தா ளாண்டவனே.
5. நமவாதைமெத்தவும் பொல்லாதே
நாயேனைக்காட்டியே கொல்லாதே.

6. நமஸ்ஸந்தாலெண்ணைக் கோபிப்பான்
நல்லருள் தந்திழல் பாவிப்பான்.
7. காலபாசத்தாலெண்ணைக் கட்டாமே
கார்த்தருள்நரமே ஓட்டாமே.
8. கரியுரிபோர்த்திடும் கண்ணியனே
பரிநரியாகிய புண்ணியனே.
9. பத்தர்க்கருளுரை சொன்னவனே
சித்தம்எனையாள் மன்னவனே.
10. அம்பிகைமின்னுளமரிடமே.
நம்பியேவந்தேன் பாரிடமே.
11. சோதிக்கவேண்டாம்நான் சொன்னேனே
நீதிக்கோர்களுஞ்சிய மன்னோனே.
12. மன்றினுள்ளாடிய மணிமருந்தே
என்றனுள்எப்போதும் உறைவிருந்தே
13. நரிபரியாகிய சேவகனே
எரியாடவேயென்றும் சியாபகனே.
14. தக்கணின்வேள்வியை அசைத்தவனே
மிக்கவேமறிமுகம் இசைத்தவனே.
15. எல்லாம்வல்லசித் தானவனே
நல்லாரெவர்க்கும்வித் தானவனே.
16. ஆதிநீதியருட் பெருஞ்சோதி
சோதியானெனையாண்டருள்நீதி.
17. பாதிமதிதரித் தருள்சோதி
நீதியம்பிகைக் கருள்வாதி.
18. சங்கரசங்கர சங்கரசம்புவே
பொங்கரவணிந்தருள் சங்கரசம்புவே.
19. அங்கஜனை அழற்கண்ணால் வென்றவனே
சங்கரசங்கர சங்கரனே.
20. பாரோர்தினம்புகழ் தேசிகனே
பரமபதமளித்தருள் வாசிகனே.
21. நோயால்நலிவுற்றேன் ஆண்டவனே
மாயாவரம்தந்தருள் தாண்டவனே.
22. யாரும்கதியில்லை ஆதியனே
வாரும்விடைமிசை சோதியனே

23. பெற்றார்பிறந்தாரைக் காணேனே
உற்றோருணையன்றி காந்தானே.
24. பிணியால்வருத்தமே யுற்றேனே
மணியாமருந்தினைப் பெற்றேனே;
25. ஆங்காரத்தூவம் அற்றேனே
ஓங்காரத்துட்பொருள் உற்றேனே.
26. பாதிமதியணி பாக்கியனே
சோதித்திடாதருள் யோக்கியனே
27. சிவகாயிக்கொருபாகம் தந்தவனே
பவம்நீக்கியாளவே வந்தவனே.
28. பிள்ளைக்கறிமிக சமைத்தவனே
பிள்ளைமதிச்சடை அமைத்தவனே.
29. துன்பக்கடலினுள் தோய்ந்தனன்பாளேன்
இன்பமேதந்தருள் இறைவன்கோனே
30. தையலார்வலையினில் தியங்கினென்பாளே
மையல்தவிர்த்தாளும் மலைமகள்கோனே.
31. பேராசையாலே பெரும்பிணியுற்றேன்
சீராகவாழாமல் சிவனேநான்கெட்டேன்.
32. பொருளாசைமிகக்கொண்ட புதுழிலிநாளே
அருளாசைதந்திடில் மருள்மாயும்தானே
33. உத்தமர்தான்றொழும் ஊர்விடைவாகா
கற்றவர்க்கினம்துதி காமாட்சிபாகா.
34. ஆதிமத்தியாந்தர் அகிதபிரபோதா
போதியாதெனைக் காக்கவும்சூதா.
35. ஆறுபத்துடனாண் காடியபாதா
வேறுபற்றுணையன்றி காணேனேதர்தா
36. மாயையைக்கடந்திட்ட மைந்தனேவாவர்
நாயினைக்கடைத்தேற நண்ணுவாய்ப்பூர்.
37. அத்திமுனைன்றருள் சுத்தசிவபோதா
பத்திதந்தாட்கொள்ள இன்னமும்வாதா.
38. சித்தசுனைவென்ற உத்தமனேராஜா
நித்தமுனைநம்பினென் நிர்த்தனராஜார்
39. அந்தகனைகொன்ற அரும்பொன்னேயப்பா
பந்தமதைநீக்கவும் பாரமேதப்பா.
40. அரக்கன்நிலநெறிந்கிட அமுந்தியபாதா
இரக்கம்வைத்தடியேனை யாட்கொளவாதர்.
41. சோமனைத்தேய்த்திட்ட சுந்தரபாதா
காமனையெரித்திட்ட கண்ணுதல்நாதா
42. வேதன்சிரம்கொய்த விண்ணவர்க்கரசே
பாதம்தந்தாட்கொளும் பரமனேயரசே

43. கண்டிப்பாயினைத் தந்தருள் அண்ணலே
என்றே க்கப்பாலும் இருந்திடும்வள்ளலே
44. இருவரும் கண்டிடா இரும்பதந்தாதா
ஒருவரும் துணைகாணேன் உணையன்றிராதா
45. பழவினைநீக்கவே பட்சம்வை அய்யனே
மழவிடையேறிய மாணிக்கமெய்யனே.
46. சூரியன்பல்வினை சுறுக்குடன் ஓசுத்தோனே
ஆரியர்பரவிடும் அரசனையத்தனே.
47. சந்தரந்தன்னிலே கறையிகவுடையாய்
அந்தரத்திலிவிடாதென யாட்கொள்வாய்சடையாய்
48. மாண்டாரெலும்பணி மன்மதகாலா
ஆண்டெனையடிமைகொள் அப்பனேசூலா.
49. ஒங்காரந்தன்னி லுறைந்திடும்பொருளே
பாழ்வகாலன்வராமலே பார்த்தெனயருளே.
50. பினியினுல்மெத்தவும் வாடினென்யானே
மணிமருந்துதந்தெனைக் கார்த்தருள்கோனே.
51. சத்தியம்சத்தியம் முற்றிலும்நம்பினேன்
நித்தமும்வினையினுல் மெத்தவும்வெம்பினேன்.
52. ஆருந் துணையிலிலே யடியேற்றுகாதா
பாருங்கடைக்கண்ணால் பாம்பென்போதா.
53. சாமிநாதனைன்ற சந்திரசேகரனே
காமியெனையாண்டருள் கருணாகரனே.
54. ஆதாரமுணையன்றி யாரினிஐயா
பாதாரவிந்தமே நம்பினென்மெய்யா.
55. காலனார்வாதைக்கு கல்க்கமுற்றேனே
சூலமேகொண்டு தூரத்துவாய்கோனே.
56. குற்றமேசெய்தாலும் பொறுப்பதேபாரம்
பெற்றவர்க்குண்டோ பிள்ளைமேற்காரம்.
57. வாரும்விடைமிசை வாரணமுரித்தவர்
காரும்எந்தனை கங்கையைத்தரித்தவர்.
58. பெற்றூரில்லாத பிள்ளைநானானேன்
உற்றூரில்லாத ஒருவனையானேன்.
59. சந்ததம்சூமரன் துதி சாயுச்யபாதா
வந்தெனைக்காக்கவே இன்னமும்வாதா.
60. சூமரன் திணைத்துதி கொண்டருள்மெய்யா
பிமாங்கெடப்பேசிடும் பிரணவமையா.

நாமாவளி முற்றிற்று.